

ЛЕТИТЬ, ЗНИКАЄ ЧАС 313

Остання година настала — Ів.1:18

1. Ле - тить, зни - ка - є час не-впин - но, пройшли вже
 2. Так в віч - ність день за днем про-хо - дить, не за - ли
 3. А на - ші всі зем - ні ді - ян - ня, тур - бо - ти,
 4. За шас - тям гнав - ся ти ро - ка - ми, во - но ж вті
 5. Для чо - го ж ти у світ з'я-вив - ся і пе - ре
 6. За гро - бом, знай, жит - тя іс - ну - є, за - кін - чить

(1.) Ле - тить, зни - ка - є час не-впин-но, пройшли вже

ти - ся - чі ро ків; і так рік ни-ніш-ній про-
 ша - ю - чи слі дів; жит тя, не - на - че з віт-ром
 пра - ця й мар-но-та миг - нуть у сві - ті без вер-
 ка - ло вда - ле чинь; ти жив тут мрі - я - ми, та
 ніс тяж-ке жит - тя? Чи лиш до то - го ти ро -
 віч - ність на - ші дні. Що бу - де дру-же там з то -

ти - ся - чі ро-ків; так і су - час - ний

ли — не у да - ли - ну ми - ну - лих днів.
 схо — дить, про-йдуть і на - ші дні зем - ні.
 тан — ня, по - діб - но мрі - ї, що пройшла.
 сна — ми та все ми - ну - ло, на - че тінь.
 див — ся, щоб до - лю ма - ти без Хри-ста?
 бо — ю, про це по - ду - мав ти, чи ні?

рід про-ли - не слі - да - ми зник - лих вже ро-дів.

ЛЕТИТ БЕЗЖАЛОСТНОЕ ВРЕМЯ